Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 14ης Ιουλίου 1992
για τις βεβαιώσεις ιδιοτυπίας των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων

(ΕΕ αριθ. L 208 της 24. 7. 1992, σ. 9)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
A1	Πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας	C 241	121	29. 8. 1994
	(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου)	L 1	73	1. 1. 1995

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 14ης Ιουλίου 1992
για τις βεβαιώσεις ιδιοτυπίας των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ([2]),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([3]),

Εκτιμώντας:

ότι η παραγωγή, η παρασκευή και η διανομή γεωργικών προϊόντων και τροφίμων κατέχει σημαντική θέση στην οικονομία της Κοινότητας·

ότι, στα πλαίσια του επαναπροσανατολισμού της κοινής αγροτικής πολιτικής, πρέπει να ευνοηθεί η διαφοροποίηση της γεωργικής παραγωγής· ότι η προώθηση ιδιοτύπων προϊόντων μπορεί να αποτελέσει σημαντικό πλεονέκτημα για τον αγροτικό κόσμο, ιδίως στις μειονεκτικές ή απομακρυσμένες περιοχές, αφενός, με τη βελτίωση του γεωργικού εισοδήματος και, αφετέρου, με την εγκατάσταση του αγροτικού πληθυσμού σ' αυτές τις περιοχές·

ότι, ενόψει της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των τροφίμων, πρέπει να τεθούν στη διάθεση των οικονομικών φορέων τα μέσα που θα τους επιτρέψουν να αναβαθμίσουν τα προϊόντα τους, εξασφαλίζοντας την προστασία των καταναλωτών από τις καταχρηστικές μεθόδους και, εκ παραλλήλου, το θεμιτό των εμπορικών συναλλαγών·

ότι, σύμφωνα με το ψήφισμα του Συμβουλίου της 9ης Νοεμβρίου 1989 σχετικά με τις μελλοντικές προτεραιότητες για την αναθέρμανση της πολιτικής για την προστασία των καταναλωτών ([4]), πρέπει να ληφθεί υπόψη το όλο και σημαντικότερο αίτημα αναβάθμισης της ποιότητας και ενημέρωσης των καταναλωτών όσον αφορά τη φύση, τον τρόπο παραγωγής ή τη μεταποίηση των τροφίμων, καθώς και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους· ότι, λόγω της πληθώρας των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά και της πολλαπλότητας των πληροφοριών που τα αφορούν, ο καταναλωτής πρέπει, προκειμένου να κάνει καλύτερα την επιλογή του, να διαθέτει σαφείς και σύντομες πληροφορίες που θα τον ενημερώνουν επακριβώς για τα ιδιότυπα χαρακτηριστικά του τροφίμου·

ότι ένα προαιρετικό καθεστώς που βασίζεται σε κανονιστικά κριτήρια επιτρέπει την υλοποίηση των εν λόγω στόχων· ότι ένα τέτοιο προαιρετικό σύστημα, που επιτρέπει στους οικονομικούς φορείς να καθιστούν γνωστή την ποιότητα ενός τροφίμου σε κοινοτικό επίπεδο, πρέπει να προσφέρει όλες τις εγγυήσεις έτσι ώστε να αιτιολογούνται οι αναφορές που μπορούν να γίνονται για το προϊόν αυτό στο εμπόριο·

([1]) ΕΕ αριθ. C 30 της 6. 2. 1991, σ. 4 και ΕΕ αριθ. C 71 της 20. 3. 1991, σ. 14.
([2]) ΕΕ αριθ. C 326 της 16. 12. 1991, σ. 40.
([3]) ΕΕ αριθ. C 40 της 17. 2. 1992, σ. 3.
([4]) ΕΕ αριθ. C 294 της 22. 11. 1989, σ. 1.

ότι ορισμένοι παραγωγοί επιθυμούν να αναβαθμίσουν την ιδιοτυπία των γεωργικών προϊόντων ή των τροφίμων, διότι αυτά διακρίνονται σαφώς από άλλα παρεμφερή προϊόντα ή τρόφιμα, με τα κατ' ιδίαν χαρακτηριστικά τους· ότι πρέπει, επομένως, για να εξασφαλιστεί η προστασία του καταναλωτή, να ελέγχεται η βεβαιωμένη ιδιοτυπία τους·

ότι, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιοτυπία αυτών των προϊόντων ή τροφίμων, πρέπει να θεσπιστούν ειδικές διατάξεις που θα συμπληρώσουν τους κανόνες επισήμανσης που επιβάλλονται με την οδηγία 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων ([1]), και ιδίως να προβλέπει ένδειξη και, ενδεχομένως, κοινοτικό σύμβολο που θα συνοδεύουν το όνομα των εν λόγω προϊόντων ή παρουσιάζει ελεγχόμενα ιδιότυπα χαρακτηριστικά·

ότι, για να εξασφαλιστεί η τήρηση και η σταθερότητα των ελεγχομένων ιδιότυπων χαρακτηριστικών, είναι ανάγκη να ορίζουν οι ίδιοι οι παραγωγοί οι οποίοι συγκροτούν ομάδες τα ιδιότυπα χαρακτηριστικά του γεωργικού προϊόντος ή τροφίμου, σε προδιαγραφές, αλλά και οι κανόνες έγκρισης των οργανισμών ελέγχου, που είναι επιφορτισμένοι με την επαλήθευση της δέουσας τήρησης των προδιαγραφών, πρέπει να είναι ενιαίοι σε κοινοτικό επίπεδο·

ότι, για να μην δημιουργηθούν άνισες συνθήκες ανταγωνισμού, κάθε παραγωγός πρέπει να μπορεί να χρησιμοποιεί είτε ένα καταχωρημένο όνομα συνοδευόμενο από μία ένδειξη και, ενδεχομένως, ένα κοινοτικό σύμβολο, είτε ένα καταχωρημένο όνομα ως έχει, στο μέτρο που το γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο που παράγει ή μεταποιεί είναι σύμφωνο με τις αντίστοιχες προδιαγραφές και ο οργανισμός ελέγχου που επέλεξε είναι εγκεκριμένος·

ότι πρέπει να επιτρέπονται οι συναλλαγές με τις τρίτες χώρες οι οποίες μπορούν να προσφέρουν ισοδύναμες εγγυήσεις όσον αφορά τη χορήγηση και τον έλεγχο των βεβαιώσεων ιδιοτυπίας που εκδίδονται στο έδαφός τους·

ότι η ένδειξη σχετικά με την ιδιοτυπία γεωργικού προϊόντος ή τροφίμου, πρέπει, για να είναι δελεαστική για τους παραγωγούς και ταυτόχρονα αξιόπιστη για τους καταναλωτές, να απολαύει έννομης προστασίας και να αποτελεί αντικείμενο δημόσιων ελέγχων·

ότι πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία που να καθιερώνει στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στα πλαίσια κανονιστικής επιτροπής, η οποία έχει συσταθεί για το σκοπό αυτό,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

([1]) ΕΕ αριθ. L 33 της 8. 2. 1979, σ, 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/72/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 42 της 15. 2. 1991, σ. 27).

2082/92

Άρθρο 1

1. Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους μπορεί να λαμβάνει κοινοτική βεβαίωση ιδιοτυπίας για:

— τα γεωργικά προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ της συνθήκης και προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση,

— τα τρόφιμα που αναφέρονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Το παράρτημα μπορεί να τροποποιείται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 19.

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη άλλων ειδικών κοινοτικών διατάξεων.

3. Η οδηγία 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1989 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών ([1]) δεν εφαρμόζεται στις βεβαιώσεις ιδιοτυπίας που αποτελούν αντικείμενο του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

1. *«ιδιοτυπία»*: το στοιχείο ή το σύνολο στοιχείων διά των οποίων ένα γεωργικό προϊόν ή ένα τρόφιμο διακρίνεται σαφώς από άλλα παρεμφερή προϊόντα ή τρόφιμα που ανήκουν στην ίδια κατηγορία.

   Η παρουσίαση ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου δεν θεωρείται ότι αποτελεί στοιχείο κατά την έννοια του πρώτου εδαφίου.

   Η ιδιοτυπία δεν μπορεί να περιορίζεται σε μια ποιοτική ή ποσοτική σύσταση ή σε έναν τρόπο παραγωγής που καθορίζονται από κοινοτική ή εθνική ρύθμιση, από πρότυπα που ορίζονται από τους οργανισμούς τυποποίησης ή από προαιρετικά πρότυπα. Ωστόσο, ο κανόνας αυτός δεν ισχύει εάν η εν λόγω ρύθμιση ή το εν λόγω πρότυπο έχει θεσπιστεί για τον ορισμό της ιδιοτυπίας ενός προϊόντος·

2. *«ομάδα»*: κάθε οργάνωση, ανεξαρτήτως νομικού καθεστώτος ή σύνθεσης, παραγωγών ή/και μεταποιητών που αφορά το ίδιο γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο. Στην ομάδα μπορούν να συμμετέχουν και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη·

3. *«βεβαίωση ιδιοτυπίας»*: η αναγνώριση από την Κοινότητα της ιδιοτυπίας προϊόντος με την καταχώρησή του σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 3

Η Επιτροπή καταρτίζει και διαχειρίζεται μητρώο βεβαιώσεων ιδιοτυπίας το οποίο περιλαμβάνει τα ονόματα των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων των οποίων η ιδιοτυπία έχει αναγνωριστεί σε κοινοτικό επίπεδο σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

([1]) ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1983, σ. 8. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 90/230/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 128 της 18. 5. 1990, σ. 15).

Στο μητρώο αυτό γίνεται διάκριση μεταξύ των ονομάτων του άρθρου 13 παράγραφος 1 και εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 2.

Άρθρο 4

1. Για να καταχωρηθεί στο μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 3, ένα γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο πρέπει να παράγεται από παραδοσιακές πρώτες ύλες, είτε να παρουσιάζει παραδοσιακή σύσταση ή τρόπο παραγωγής ή/και μεταποίησης που να υπάγεται στους παραδοσιακούς τύπους παραγωγής ή/και μεταποίησης.

2. Δεν μπορεί να καταχωρείται γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο η ιδιοτυπία του οποίου:

α) έγκειται στην προέλευση ή στη γεωγραφική καταγωγή·

β) οφείλεται αποκλειστικά στην εφαρμογή μιας τεχνολογικής καινοτομίας.

Άρθρο 5

1. Για να καταχωρηθεί, το όνομα οφείλει:

— είτε να είναι ιδιότυπο αφεαυτού,

— είτε να εκφράζει την ιδιοτυπία του γεωργικού προϊόντος ή του τροφίμου.

2. Δεν μπορεί να καταχωρηθεί το όνομα που εκφράζει την ιδιοτυπία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεύτερη περίπτωση:

— το οποίο αναφέρεται αποκλειστικά σε γενικούς ισχυρισμούς που χρησιμοποιούνται για ένα σύνολο γεωργικών προϊόντων ή τροφίμων ούτε σε εκείνους που προβλέπονται από ειδική κοινοτική νομοθεσία,

— το οποίο είναι καταχρηστικό, όπως εκείνο ιδίως που αναφέρεται σε προφανές χαρακτηριστικό του προϊόντος ή δεν ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές ούτε στις προσδοκίες του καταναλωτή, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών του προϊόντος.

3. Για να καταχωρηθεί, το ιδιότυπο όνομα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτη περίπτωση πρέπει να είναι παραδοσιακό και σύμφωνο με εθνικές διατάξεις ή να έχει καθιερωθεί από τη χρήση.

4. Η χρησιμοποίηση γεωγραφικών όρων επιτρέπεται σε ένα όνομα που δεν υπάγεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 του Συμβουλίου της 14ης Ιουλίου 1992 για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων ([1]).

Άρθρο 6

1. Για να μπορεί να λάβει βεβαίωση ιδιοτυπίας, ένα γεωργικό προϊόν ή ένα τρόφιμο πρέπει να ανταποκρίνεται σε προδιαγραφές.

2. Αυτές οι προδιαγραφές περιλαμβάνουν τα ακόλουθα τουλάχιστον στοιχεία:

([1]) Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας. (SIC! ΕΕ αριθ. L 208 της 24. 7. 1992, σ. 1.)

— το όνομα, κατά την έννοια του άρθρου 5, διατυπωμένο σε μία ή περισσότερες γλώσσες, | 2082/92

— την περιγραφή της μεθόδου παραγωγής, στην οποία συμπεριλαμβάνονται η φύση και τα χαρακτηριστικά της πρώτης ύλης ή/και των χρησιμοποιούμενων συστατικών ή/και η μέθοδος παρασκευής του γεωργικού προϊόντος ή του τροφίμου, που αφορούν στην ιδιοτυπία του,

— τα στοιχεία που επιτρέπουν την αξιολόγηση του παραδοσιακού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1,

— την περιγραφή των χαρακτηριστικών του γεωργικού προϊόντος ή του τροφίμου, με την ένδειξη των κυριότερων φυσικών, χημικών, μικροβιολογικών ή/και οργανοληπτικών χαρακτηριστικών του, που αφορούν στην ιδιοτυπία του,

— τις ελάχιστες απαιτήσεις και τις διαδικασίες ελέγχου της ιδιοτυπίας.

Άρθρο 7

1. Μόνο μια ομάδα δικαιούται να υποβάλλει αίτηση καταχώρησης ιδιοτυπίας γεωργικού προϊόντος ή τροφίμου.

2. Η αίτηση καταχώρησης, που περιλαμβάνει τις προδιαγραφές, υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η ομάδα.

3. Η αρμόδια αρχή διαβιβάζει την αίτηση στην Επιτροπή, εφόσον κρίνει ότι πληρούνται οι απαιτήσεις των άρθρων 4, 5 και 6.

4. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν, το αγρότερο κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα χρήσιμα στοιχεία σχετικά με τις αρμόδιες αρχές τις οποίες έχουν ορίσει και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή. Η Αυστρία, η Φινλανδία και η Σουηδία δημοσιεύουν τα στοιχεία αυτά εντός 6 μηνών από την ημερομηνία προσχώρησής τους. | 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ

Άρθρο 8

1. Η Επιτροπή διαβιβάζει την αίτηση καταχώρησης, μεταφρασμένη, στα άλλα κράτη μέλη εντός εξαμήνου από την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3.

Μόλις πραγματοποιηθούν οι διαβιβάσεις του προηγούμενου εδαφίου, η Επιτροπή προβαίνει στη δημοσίευση, στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, των κυριότερων στοιχείων της αίτησης που διαβιβάστηκε από την αρμόδια αρχή η οποία αναφέρεται στο άρθρο 7, και ιδίως το όνομα του γεωργικού προϊόντος ή του τροφίμου, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 πρώτη περίπτωση, καθώς και των στοιχείων του αιτούντος.

2. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μεριμνούν ώστε κάθε πρόσωπο που μπορεί να αποδείξει έννομο οικονομικό συμφέρον να έχει τη δυνατότητα να λάβει γνώση της αίτησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Επιπλέον, σύμφωνα με τις ισχύουσες ρυθμίσεις στα κράτη μέλη, οι εν λόγω αρμόδιες αρχές μπορούν να προβλέπουν την πρόσβαση και άλλων ενδιαφερόμενων που έχουν έννομο συμφέρον.

2082/92

3. Εντός προθεσμίας πέντε μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον στην καταχώρηση μπορεί να υποβάλει ένσταση κατά της σκοπούμενης καταχώρησης αποστέλλοντας μια δεόντως αιτιολογημένη δήλωση στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο διαμένει ή είναι εγκατεστημένο.

4. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ληφθεί υπόψη η δήλωση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 εντός των τασσόμενων προθεσμιών. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να υποβάλουν ένσταση με δική τους πρωτοβουλία.

Άρθρο 9

1. Εάν καμία ένσταση δεν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή εντός προθεσμίας έξι μηνών, η Επιτροπή αποφασίζει την καταχώρηση στο μητρώο που προβλέπεται στο άρθρο 3 των κυριοτέρων στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 και τα δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

2. Σε περίπτωση ένστασης, η Επιτροπή καλεί, εντός προθεσμίας τριών μηνών, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να επιδιώξουν την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ τους, σύμφωνα με τις εσωτερικές τους διαδικασίες, εντός συμπληρωματικής προθεσμίας τριών μηνών:

α) εάν επιτευχθεί η εν λόγω συμφωνία, τα εν λόγω κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή όλα τα στοιχεία που επέτρεψαν την επίτευξη αυτής της συμφωνίας, καθώς και τη γνώμη του αιτούντος την καταχώρηση και του ενισταμένου. Εάν δεν τροποποιήθηκαν τα στοιχεία που υποβλήθηκαν δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 2, η Επιτροπή ενεργεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Στην αντίθετη περίπτωση, η Επιτροπή κινεί εκ νέου τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8·

β) εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία, η Επιτροπή αποφασίζει για την καταχώρηση με τη διαδικασία του άρθρου 19. Εάν ληφθεί απόφαση για την καταχώρηση της ιδιοτυπίας, η Επιτροπή ενεργεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 10

1. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να ισχυριστεί ότι έπαυσε να πληρούται ένας όρος των προδιαγραφών ενός γεωργικού προϊόντος ή ενός τροφίμου που δικαιούται κοινοτικής βεβαίωσης ιδιοτυπίας.

2. Το κράτος μέλος της παραγράφου 1 γνωστοποιεί τις παρατηρήσεις του στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εξετάζει την αναφορά και ενημερώνει το άλλο κράτος μέλος για τα πορίσματά του και για τα μέτρα που έλαβε.

3. Σε περίπτωση που οι παρατυπίες επαναλαμβάνονται και τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δεν μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία, πρέπει να υποβάλλεται στην Επιτροπή δεόντως αιτιολογημένη αίτηση.

4. Η Επιτροπή εξετάζει την αίτηση ζητώντας τη γνώμη των ενδιαφερόμενων κρατών μελών. Ενδεχομένως, η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 19, στα οποία μπορεί να περιλαμβάνεται η ακύρωση της καταχώρησης.

Άρθρο 11

1. Ένα κράτος μέλος μπορεί, μετά από σχετική αίτηση μιας ομάδας εγκατεστημένης στο έδαφός του, να ζητά την τροποποίηση των προδιαγραφών.

2. Η Επιτροπή εξασφαλίζει τη δημοσίευση της αίτησης τροποποίησης και των στοιχείων του αιτούντος στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Εφαρμόζεται το άρθρο 8 παράγραφοι 2, 3 και 4.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους φροντίζουν ώστε να ενημερώνεται γι' αυτή τη δημοσίευση κάθε παραγωγός ή/και μεταποιητής που εφαρμόζει τις προδιαγραφές για τις οποίες ζητήθηκε τροποποίηση.

3. Εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης που προβλέπεται στην παράγραφο 2, κάθε παραγωγός ή/και μεταποιητής που εφαρμόζει τις προδιαγραφές για τις οποίες ζητήθηκε τροποποίηση, μπορεί να επικαλεστεί του δικαιώματος να διατηρήσει τις αρχικές προδιαγραφές, με δήλωση υποβαλλόμενη στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένος, η οποία οφείλει να τη διαβιβάσει στην Επιτροπή μαζί με τις ενδεχόμενες παρατηρήσεις της.

4. Εάν δεν της κοινοποιηθεί καμία ένσταση ούτε δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 3, τότε η Επιτροπή, εντός τετραμήνου από την ημερομηνία της δημοσίευσης που προβλέπεται στην παράγραφο 2, καταχωρεί στο προβλεπόμενο στο άρθρο 3 μητρώο την αιτούμενη τροποποίηση και τη δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

5. Εάν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή ένσταση ή δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 3, η τροποποίηση δεν καταχωρείται. Σε αυτή την περίπτωση, η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 αιτούσα ομάδα μπορεί να υποβάλει αίτηση για νέα βεβαίωση ιδιοτυπίας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 7, 8 και 9.

Άρθρο 12

Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 19, η Επιτροπή μπορεί να ορίσει κοινοτικό σύμβολο που μπορεί να χρησιμοποιείται στη σήμανση, στην παρουσίαση και στη διαφήμιση των γεωργικών προϊόντων ή των τροφίμων στα οποία έχει χορηγηθεί κοινοτική βεβαίωση ιδιοτυπίας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 13

1. Από την ημερομηνία δημοσίευσης που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, το όνομα που αναφέρεται στο άρθρο 5, σε συνδυασμό με την ένδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 και, ενδεχομένως, με το κοινοτικό σύμβολο που αναφέρεται στο άρθρο 12, επιφυλάσσεται αποκλειστικά για το γεωργικό προϊόν ή το τρόφιμο που ανταποκρίνεται στις δημοσιευμένες προδιαγραφές.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, το όνομα και μόνον επιφυλάσσεται αποκλειστικά στο γεωργικό προϊόν ή στο τρόφιμο που ανταποκρίνεται στις δημοσιευμένες προδιαγραφές, εφόσον: 2082/92

α) το έχει ζητήσει η ομάδα στην αίτησή της για καταχώρηση·

β) δεν απορρέει από τη διαδικασία του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο β) ότι το όνομα χρησιμοποιείται κατά νόμιμο, ευρύτατα γνωστό, και οικονομικώς σημαντικό τρόπο για παρεμφερή γεωργικά προϊόντα ή τρόφιμα.

Άρθρο 14

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το αργότερο έξι μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, να έχουν συσταθεί δομές ελέγχου, σκοπός των οποίων θα είναι να εξασφαλίζουν ότι τα γεωργικά προϊόντα και τα τρόφιμα που φέρουν βεβαίωση ιδιοτυπίας ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των προδιαγραφών. Για την Αυστρία, τη Φινλανδία και τη Σουηδία η ανωτέρω προθεσμία τρέχει από την ημερομηνία προσχώρησής τους. 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ

2. Η δομή ελέγχου μπορεί να περιλαμβάνει μία ή περισσότερες ορισθείσες υπηρεσίες ελέγχου ή/και ιδιωτικούς οργανισμούς εγκεκριμένους για το σκοπό αυτό από το κράτος μέλος. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τους καταλόγους των υπηρεσιών ή/και των οργανισμών που έχουν εγκριθεί, καθώς και τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους. Η Επιτροπή δημοσιεύει αυτές τις πληροφορίες στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

3. Οι ορισθείσες υπηρεσίες ελέγχου ή/και οι ιδιωτικοί οργανισμοί πρέπει, αφενός, να προσφέρουν επαρκείς εγγυήσεις αντικειμενικότητας και αμεροληψίας έναντι κάθε παραγωγού ή μεταποιητή που υπόκειται στον έλεγχό τους και, αφετέρου, να διαθέτουν μόνιμα τους εμπειρογνώμονες και τα απαραίτητα μέσα για τη διασφάλιση των ελέγχων των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων που δικαιούνται κοινοτικής βεβαίωσης ιδιοτυπίας.

Εάν μια δομή ελέγχου αναθέτει τη διενέργεια ορισμένων ελέγχων σε τρίτο οργανισμό, ο οργανισμός αυτός πρέπει να παρέχει τις ίδιες εγγυήσεις. Ωστόσο, οι ορισθείσες υπηρεσίες ελέγχου ή/και οι εγκεκριμένοι ιδιωτικοί οργανισμοί παραμένουν υπεύθυνοι έναντι του κράτους μέλους όσον αφορά όλους τους ελέγχους.

Από την 1η Ιανουαρίου 1998, για να εγκριθούν από ένα κράτος μέλος για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, οι οργανισμοί πρέπει να πληρούν τους όρους που καθορίζονται στο πρότυπο ΕΝ 45011 της 26ης Ιουνίου 1989.

2082/92

4. Εάν οι ορισθείσες υπηρεσίες ελέγχου ή/και ιδιωτικοί οργανισμοί ενός κράτους μέλους διαπιστώνουν ότι ένα γεωργικό προϊόν ή τρόφιμο για το οποίο έχει χορηγηθεί από το οικείο κράτος μέλος βεβαίωση ιδιοτυπίας δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των προδιαγραφών, λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της τήρησης του παρόντος κανονισμού. Ενημερώνουν το κράτος μέλος σχετικά με τα μέτρα που έλαβαν κατά τη διενέργεια των ελέγχων τους. Όλες οι λαμβανόμενες αποφάσεις πρέπει να κοινοποιούνται στα ενδιαφερόμενα μέρη.

5. Εάν δεν πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3, ένα κράτος μέλος πρέπει να ανακαλεί την έγκριση ενός οργανισμού ελέγχου. Ενημερώνει δε σχετικά την Επιτροπή, η οποία δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αναθεωρημένο κατάλογο των εγκεκριμένων οργανισμών.

6. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα μέτρα που απαιτούνται για να εξασφαλιστεί η πρόσβαση των παραγωγών που τηρούν τον παρόντα κανονισμό στο σύστημα ελέγχου.

7. Οι δαπάνες των ελέγχων που προβλέπει ο παρών κανονισμός βαρύνουν τους χρήστες της βεβαίωσης ιδιοτυπίας.

Άρθρο 15

1. Μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνον από τους παραγωγούς που τηρούν τις καταχωρηθείσες προδιαγραφές:

— ένδειξη που θα καθοριστεί κατά τη διαδικασία του άρθρου 19,

— ενδεχομένως, το κοινοτικό σύμβολο, καθώς και,

— με την επιφύλαξη του άρθρου 13 παράγραφος 2, το καταχωρημένο όνομα.

2. Κάθε παραγωγός, ακόμα και αν ανήκει στην ομάδα που υπέβαλε αρχικά την αίτηση που χρησιμοποιεί για πρώτη φορά μετά την καταχώρηση ένα επιφυλασσόμενο για αποκλειστική χρήση όνομα σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφοι 1 ή 2, ενημερώνει, σε εύθετο χρόνο, μια υπηρεσία ή έναν ορισθέντα οργανισμό ελέγχου του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος.

3. Η υπηρεσία ή ο ορισθείς οργανισμός ελέγχου μεριμνά ώστε ο παραγωγός να τηρεί τα δημοσιευμένα στοιχεία, πριν από την εμπορία του προϊόντος.

Άρθρο 16

Με την επιφύλαξη των διατάξεων διεθνών συμφωνιών, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στα γεωργικά προϊόντα, ή στα τρόφιμα προέλευσης τρίτης χώρας, εφόσον:

— η τρίτη χώρα είναι σε θέση να παράσχει εγγυήσεις πανομοιότυπες ή ισοδύναμες προς εκείνες που αναφέρονται στα άρθρα 4 και 6,

— υπάρχει στην τρίτη χώρα καθεστώς ελέγχου ισοδύναμο με αυτό που ορίζεται στο άρθρο 14,

— η τρίτη χώρα είναι διατεθειμένη να παράσχει προστασία ισοδύναμη με αυτή που υπάρχει στην Κοινότητα στα αντίστοιχα γεωργικά προϊόντα ή τρόφιμα που προέρχονται από την Κοινότητα και δικαιούνται κοινοτικής βεβαίωσης ιδιοτυπίας.

2082/92

Άρθρο 17

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν τη νομική προστασία κατά κάθε καταχρηστικής ή παραπλανητικής χρήσης της ένδειξης που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 και, ενδεχομένως, του κοινοτικού συμβόλου που αναφέρεται στο άρθρο 12, καθώς και κατά κάθε απομίμησης των καταχωρημένων και επιφυλασσομένων για αποκλειστική χρήση ονομάτων σύμφωνα με το άρθρο 13.

2. Τα καταχωρημένα ονόματα προστατεύονται από όλες τις πρακτικές που είναι δυνατόν να παραπλανήσουν τους καταναλωτές, και ιδίως τις πρακτικές που δίνουν την εντύπωση ότι το γεωργικό προϊόν ή το τρόφιμο δικαιούται βεβαίωσης ιδιοτυπίας χορηγηθείσας από την Κοινότητα.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη για τα μέτρα που λαμβάνουν.

Άρθρο 18

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα χρήσιμα μέτρα ώστε οι ονομασίες πώλησης που χρησιμοποιούνται σε εθνικό επίπεδο να μην δημιουργούν σύγχυση με τα καταχωρημένα και επιφυλασσόμενα για αποκλειστική χρήση ονόματα σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2.

Άρθρο 19

Η Επιτροπή επικουρείται από μία επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν, μετά την παρέλευση προθεσμίας τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης στο Συμβούλιο, το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 20

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 19.

Άρθρο 21

Εντός προθεσμίας πέντε ετών από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή του, συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από κατάλληλες προτάσεις.

Η έκθεση αυτή αναφέρεται ιδιαίτερα στις επιπτώσεις εφαρμογής των άρθρων 9 και 13.

Άρθρο 22

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

2082/92

Τρόφιμα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1

— Μπίρα

— Σοκολάτα και άλλα παρασκευάσματα διατροφής που περιέχουν κακάο

— Προϊόντα αρτοποιίας, ζαχαροπλαστικής, ζαχαρώδη παρασκευάσματα ή προϊόντα μπισκοτοποιίας

— Ζυμαρικά εν γένει, έστω και ψημένα ή παραγεμισμένα

— Σύνθετα φαγητά

— Αρτυματικές σάλτσες παρασκευασμένες

— Σούπες ή ζωμοί

— Ποτά με βάση εκχυλίσματα φυτών

— Παγωτά και γρανίτες.